

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de X., S.A. va interposar demanda, de data 14-10-2013, envers els Srs. M.A.A.O. i I.G.Q., segons la qual sol·licita la condemna solidària dels defenents a abonar l'import de 105.689,35 euros, en concepte de ròssec deutor del compte bancari, amb més els interessos bancaris i les costes processals.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda per escrit de 27-01-2014 i va demanar la desestimació de totes les pretensions exercitades i que es fixés l'import degut en el que resulti del període probatori, sense imposició d'interessos, penalització, despeses i imposant les costes processals a la part agent.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 30-01-2015, amb la següent part decisòria: *"DECIDEIX: Estimar la demanda interposada per la societat X., S.A. contra els Srs. M.A.A.O. i I.G.Q., condemnant solidàriament aquests darrers a satisfer a l'agent la suma de 105.689,35.- € que cal incrementar dels interessos bancaris de descobert al tipus ABA a acreditar en període d'execució des del dia 30-4-2013 i fins la data del seu total pagament, i a satisfer les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador"*.

III.- La representació processal de la part defenent va formular recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 16-02-2016, van presentar escrit de conclusions, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix, demana la revocació de la sentència dictada.

La representació processal de la part agent va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 18-04-2016, en el que interessava la desestimació del recurs, amb imposició de les costes processals a la part agent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els que la part defenent fonamenta el seu recurs són els següents. En primer terme, entén que en el fonament de dret tercer el que s'afirma ni és cert ni ha estat provat. Assenyala que el tribunal d'instància parteix de l'asseveració que l'extracte del compte corrent en data 22-07-2013 presentava un saldo de 105.689,35 euros i els interessos s'havien liquidat el dia 30-04-2013. Entén que el defenent sempre ha negat

que l'agent hagués comunicat fora del procés aquesta reclamació i atesa la manca de justificació documental de la reclamació extrajudicial el deute no existeix, per la qual cosa el recurs s'ha d'estimar i la demanda ha de ser desestimada.

II.- El present recurs no pot ésser acollit per les següents raons. En primer terme, perquè el recurrent sustenta en aquesta alçada que el defenent sempre ha negat que l'agent hagués comunicat extrajudicialment la reclamació de quantitat, de manera que el deute no existeix i la demanda s'ha de desestimar.

En canvi, de la lectura de la contesta a la demanda apareix que els arguments emprats eren el desconeixement de si l'import reclamat era el realment degut i que, després d'una negociació relativa a la renovació de la pòlissa de crèdit i d'un requeriment de documentació, acceptaven només fer-se càrrec del deute que resultés del període probatori. A la dúplica insistia en la manca de facilitació de la informació per l'entitat financera, de manera que conclouia que els interessos moratoris ni altres despeses els hi podien ésser reclamades, així com les costes processals s'havien d'imposar a la part agent. I a l'escrit de conclusions (folis 105 a 107) reconeix que es va reclamar per via extrajudicial la quantitat de 107.740,90 euros (foli 106), alhora que reconeix que a La fase d'al·legacions la part agent ha acreditat el deute. Per això, conclou que es dicti sentència que fixi l'import degut en 105.689,35 euros, sense interessos de demora, penalitzacions o despeses suplementàries amb imposició de les costes processals a la part agent.

En segon terme, perquè no solament la pretensió introduïda ex novo en aquesta alçada, relativa a la no existència del deute, resulta extemporània ("pendente appellatione nihil innovetur") i contradictòria amb les pròpies asseveracions de la part agent en el seu escrit de conclusions, on reconeix després del període probatori que es deu la quantitat reclamada per l'agent en la demanda, sinó perquè tampoc es pot compartir l'afirmació que allò que

la sentència sustenta en el fonament de dret tercer no és cert ni resta acreditat.

Ans al contrari, l'extracte del compte corrent, acompanyat a la demanda (foli 23) ha estat corroborat per la documental que la part agent ha aportat en període probatori (folis 85 a 97), de manera que s'ha de concloure que la part agent ha acreditat els fets constitutius de la seva pretensió, de manera que correspon a la defenent provar els fets extintius, impositius o excloents. I aquesta prova no s'ha produït, de manera que l'ha de perjudicar el seu dèficit probatori.

Quant a l'argument introduït en aquesta alçada que la pretensió de l'entitat financera no ha estat exercida extrajudicialment, s'ha d'indicar el que segueix. Al marge que la manca de reclamació extrajudicial pot tenir diferents conseqüències en funció del tipus de producte financer de que es tracti, del coneixement del deutor i de l'actuació de l'entitat financera conforme a la bona fe, el cert és que a les presents actuacions consta que en data 26 de febrer de 2013 els Srs. M.A.A.O. (folis 24 a 29) i I.G.Q. (folis 30 a 35) se'ls va lliurar notarialment un document (folis 29 i 35) en el que es recordava la situació de ròssec deutor del compte corrent, amb un saldo deutor de 107.740,90 euros, i que s'hauria de regularitzar abans del 20-03-2013, o pel cas de no fer-ho es procediria a la reclamació judicial.

Consegüentment, amb les consideracions efectuades el present recurs ha de ser desestimat.

III.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la part recurrent de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pels Srs. M.A.A.O. i I.G.Q. contra la sentència de data 30-01-2015, dictada per l'Hble. Batlle, i confirmem íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-